

[Glistrup]

de mange meningsløse projekter, man laver ude over jordkloden, og som kulturminister Niels Matthiasen og andre iværksætter. Det er således, at man ikke i socialdemokratiet kan finde midler til at komme frem til en anstændig beskatning af de mennesker, der bor i parcelhuse, og det er da selvfølgelig rigtigt, at de samme penge ikke kan bruges to gange.

Hr. Karl Nielsen siger, at det er aldeles uansvarligt at stemme for nogle forslag, der vil medføre øgede statsudgifter på flere hundrede millioner kroner, som hr. Karl Nielsen udtrykte sig. Det ville det være, hvis vi ikke havde påvist, hvor man kunne hente de penge hjem, hvis ikke vi havde påvist den ene efter den anden efter den 100., efter den 200., efter den 300. besparelse, der på en socialt ansvarsbevidst måde kan finansiere de lettelser i skattetrykket, som vi vil give de unge familier, der bor rundt omkring i parcelhuse. Det har vi påvist, og det burde hr. Karl Nielsen have set.

Så havde hr. Karl Nielsen nogle vældige bekymringer for, hvordan det ville være finanspolitisk, hvis man gennemførte fremskridtspartiets ændringsforslag. Hr. Karl Nielsen forudså, at disse flere hundrede millioner kroner, som han talte om, ville få finanspolitikken til at bryde sammen. Når hr. Karl Nielsen sidder i et parti med en finansminister, der i den grad har ødelagt den danske finanspolitik igennem de sidste 5 år, så den kører med underskud, der vel nu er på vej til at være 50.000 mill. kr., så kan det ikke tages rigtig alvorligt, når man fremfører disse gevaldige bekymringer, fordi der er tale om nogle hundrede millioner kroner, som man efter hans mening ville komme til at lette parcelhusfolkets beskatning med.

Derfor må vi afvise de bekymringer, der har været ved at stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 2, 9 og 10. I nr. 2 har vi jo inkluderet nogle af de landvindinger, som er opstået, og som jeg har været inde på, i forbindelse med ejendomme til blandet benyttelse, men vi har jo også opnået fremskridt vedrørende tofamiliehuse og på forskellige andre områder.

Når vi altså nu har fået nogle af vore mærkesager klaret med det regeringsoplæg, der er kommet, så har vi yderligere taget nye punkter med, som vi godt er klar over at vi ikke får igennem her i 1979. Men da der jo

skal gå en 3-4 år, før flertallet åbenbart kan følge fremskridtspartiets oplæg på disse områder, så må vi altså regne med, at vi hellere må se at komme frem med de nye tanker og de nye ideer nu, sådan at vi kan få det igen om nogle år.

En af de nye ting, som vi lancerer ved vore ændringsforslag vedrørende dette års lovgivning om parcelhusbeskatningen, er de situationer, hvor der ligger en ubebygget grund i tilknytning til parcelhuset. Det, der jo er meningen med parcelhusbeskatningen, med lejeværdien, er, at man skal søge at beskatte boligværdien, men det er jo ikke meningen, at der deri skal ligge nogen jordbeskatning.

Det er således, at man med hensyn til disse skatteforhold har fastslået fra skattetidernes morgen i århundredets begyndelse, at der ikke betales lejeværdi af værdien af et jordstykke. Det har man undergravet, hvis jordstykket ligger i en efter den lokale ligningsmyndigheds opfattelse passende nær afstand fra boligen, og så beskatter man altså denne ubebyggede byggegrund, eller hvad der nu kan være tale om, som folk har erhvervet, og som måske er adskilt med hæk og i hvert tilfælde har et andet matrikelnummer og ligger i nærheden af, hvor folk bor, og så forhøjer man altså lejeværdien af egen bolig en hel del i anledning af denne værdi af jord.

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at der vedrørende jordbeskatningen råder ret forskellige opfattelser i dette folketing, men jeg tror ikke, at der er nogen, der vil finde det rationelt at løse de problemer, der vitterlig eksisterer i forbindelse med jordbeskatningen, via en øget lejeværdibeskatning. Derfor er det i og for sig en uting med den administrative praksis, der er groet op vedrørende større jordtilliggende, at man dér forøger lejeværdibeskatningen, alt efter om jorden ligger nærmere eller fjernere fra selve huset. Det er altså det problem, vi tager hul på med en del af vort ændringsforslag nr. 2.

Vort ændringsforslag nr. 9 er stillet ud fra den gammelkendte betragtning, at der selvfølgelig bør gælde de samme regler om standardfradrag, hvad enten ejerboligerne ligger ved siden af hinanden som en samling rækkehuse eller klyngehuse ude i naturen eller ligger oven på hinanden som ejerlejligheder. Det forsøger vi altså at presse igennem ved vort ændringsforslag nr. 9.